

Tenim futur però ens falta coordinació

Editorial

Benvolguts!

Estem a ple estiu i us vull desitjar **bones vacances**.

El curs que tot just ha acabat ens deixa un bon sabor de boca. Hem realitzat el congrés provincial. Va anar bé, la propera vegada ho sabrem fer millor encara. Però el més important és que **hem estat capaços d'assolir dues fites**: per una banda ens hem proposat uns objectius per a treballar en els propers tres anys i, per altra banda, hem estat capaços de fer un relleu a les persones del consell que aviat el deixaran.

Ens hem de sentir orgullosos de la nostra autonomia associativa. I és que aquestes dues fites venen a dir-nos que **TENIM FUTUR!**

Només vull posar un "però". En el consell últim que vam celebrar el passat 16 de juny, tots els nous membres es van mostrar disponibles a fer un servei associatiu però en general no es veien amb cor d'assumir la coordinació. **No tenim clar qui pot ser el proper coordinador/a**. Tenim equip, però ens falta el seu líder. No és un detall trivial aquest i l'hem de resoldre quan abans, millor.

En conseqüència, doncs, et proposo uns deures d'estiu. Ja se que tu (qui m'està llegint) no et veus probablement com la persona més adient per ser-ho, perquè penses que moltes d'altres ho farien millor. Per tant, et prenc la paraula. **Pensa durant aquest estiu un o més noms d'aquestes persones que ho podrien fer molt bé això de coordinar-nos**. Per què no m'envies un correu i comentis amb mi aquests noms?

jaume.bernadet@salesians.cat

Jaume Bernadet
Coordinador provincial

PD: si creus que tu ets la persona indicada, també

Sumari:

pàg

- 1 - Tenim futur però
- 2 - Un estiu a Terra santa i un principi de curs molt intens.
- 3 - Una gran experiència.
- 4 - La crida de Jesús ...
- 5 - Congrés Provincial.
- 6 - Renovació de promeses a Sant Boi
- 7 - Promeses en Badalona.
- 8 - Consulta Regional Ibérica.
- 9 - Banca ètica
- 11 - De boca a orella.
- 12 - Els contes de l'Àngel.
- 13 - Parlem amb ... Montse Derch.
- Esdeveniments familiars.

Dins de l'itinerari
"El 3 x 3 de tu fe"

La Asociación de
Salesianos Cooperadores
presenta:

TIERRA SANTA CON LOS FRANCISCANOS

Del 5 al 12 d'agost del 2012

Benvingut a casa

San Joan Bosco va néixer el 16 d'agost de 1815. Al 2015, d'aquí a tres anys, tota l'església, i la família salesiana en particular, celebrarà el bicentenari del naixement de Don Bosco, pare i mestre dels joves.

Al 1988, centenari de la mort de Don Bosco, Juan Pau II deia a la família salesiana aquestes paraules:

"Don Bosco retorna,

Manifiesta el deseo y la esperanza de una vuelta de Don Bosco y de una vuelta a Don Bosco, para ser educadores capaces de una fidelidad antigua, pero atentos como él a las mil necesidades de los jóvenes de hoy, a fin de hallar en su herencia las premisas para responder también a sus dificultades y a sus expectativas".

Acollim de debò a un bon amic.

Aprofitem el moment per aturar-nos i mirar cap endins.

Com podem fer-lo més present entre nosaltres?

...

No deixem que Don Bosco marxi.

Acollim-lo amb alegria al nostre cor,
en el nostre dia a dia.

De l'1 al 11 de novembre del 2012

APOSTOLAT FAMILIAR

Hola, amics! Em dic Txell Fabregat Carulla, la meva mare és la Tere Carulla. Avui m'ha demanat que us expliqui a tots els Salesians Cooperadors (avui m'ha explicat què vol dir això dels Cooperadors!) com va anar això de la meva primera Comunió.

Va ser el passat dissabte 2 de juny, a les 12 del migdia a les Salesianes de Terrassa. Durant dos anys he estat fent la Catequesi amb el meu grup. Sabeu què? La meva mare ha estat la meva catequista durant aquests dos anys. M'ha agradat molt que ella fos la meva catequista perquè he après moltes coses de Jesús: la història del fill pròdig, el Nadal, la Pasqua i molts altres contes que hem llegit al Nou Testament. **A casa, també he après a pregar cada nit per donar gràcies.** La meva mare em diu que li ha agradat molt ser la meva catequista perquè s'ho ha passat molt bé amb els nens del meu grup. I és que és veritat que se'ls estima!

També hem fet celebracions amb altres nens i nenes i també amb els seus pares. He après moltes cançons de Jesús mentre la meva mare feia reunions amb altres pares dels nens del meu grup. Ah! El Cisco Torras també és catequista.

El que més em va agradar del dia de la meva primera comunió va ser que vaig rebre per primera vegada a Jesús i va ser una festa molt xula amb el pare Sebi i la mare Tere, germans, avis, la meva família de València i tots els amics que tant m'estimen. **Quina sort que tinc!**

Ah! També va ser molt "xuli" que al final de la celebració vaig signar un paper perquè la Lolita diu que les coses importants s'han de signar i em van regalar una creu vermella petita. **És molt guai ser amiga de Jesús!**

Fins aviat,

Txell Fabregat Carulla

PREGUEM i VIVIM EN COMUNITAT...

Durant aquest curs hem seguit organitzant les **pregàries amb l'estil de Taizé** a la capella de les Salesianes obertes a tothom. Procurem crear **un ambient acollidor, de silenci i de reflexió**. Els cants de Taizé es van intercalant en una estructura de salm, text bíblic, silenci, pregàries espontànies, pàrenostre i text o reflexió final. L'important és poder connectar amb Déu i que penetri la seva paraula en nosaltres.

En el nostre centre no tenim gaires novetats, ens estem convertint en un centre en el que, cada dia, els seus membres fa massa anys que som joves, **ja superem la mitjana dels 70** tot i la incorporació de les dues últimes promeses. Com a conseqüència d'aquesta realitat aquest any

ens ha deixat per anar a la casa del Pare en Nino. Trobem a faltar la seva presència, sempre tant activa en reunions i convivències.

Tot i això la vida del centre continua. Creiem que **el nostre apostolat envers la joventut ha de ser actiu i present en tots els ambients on ens movem**. Som conscients que la dinàmica del nostre fer no pot ser la mateixa, però aquella crida que Jesús ens va fer mitjançant Don Bosco, segueix estant ben present en totes aquelles accions del nostre fer diari.

La participació activa en les Eucaristies dels dilluns al Santuari, amb lectures, pregàries i "Bones Nits" a càrrec dels SS.CC. i les trobades que fem conjuntament els tres grups del centre on **compartim fe i vida**, ha creat una major consciència de pertinença a la família salesiana i un ambient més fraternal.

I per acabar, aprofitarem per donar gràcies als membres del Consell, per donar-nos l'oportunitat de poder acollir una vegada més en el nostre centre, el Congrés Provincial que es va celebra el passat 12 de maig, on es van decidir els objectius per al proper trienni. Ha estat una experiència molt agradable i enriquidora.

Centre de Sant Antoni

El passat 12 de maig ens vam reunir els consells locals de tots els centres de la nostra província per celebrar el II Congrés Provincial de SSCC.

Ens vam trobar al **Centre de Sant Antoni** que ens va acollir fabulosament. Estavem com a casa.

Portàvem tot un treball previ i molt profitós, ja fet des dels respectius centres. Les valoracions, aportacions i comentaris que es van elaborar durant el curs, sobre el "Document de l'estat de la província"

L'objectiu del Congrés era fixar les línies per a concretar **els objectius que ens ajudaran a créixer com a SSCC durant els 3 propers anys.**

En el marc del Congrés també vam escollir i renovar diferents membres del consell provincial.

Albert Franch de Sabadell
Conxi Marcos de Sant Antoni
Rafa Rodríguez de Badalona
Núria Torrella de Terrassa

Falta incorporar un cinquè membre
pots ser tu?

Agraïm la seva disponibilitat al servei de l'Associació.

El **Salva Ramos** de Sant Boi, vocal de formació del consell fins aquest curs passat, deixa el seu càrrec. Li agraïm el temps i l'esforç dedicats durant aquest anys al servei de l'Associació.

La majoria de càrrecs no seran "oficials" fins el curs 2013-2014 però s'incorporaran al consell durant el curs que ve per facilitar el relleu de les diferents tasques i vocalies.

Amb l'alegria i força que rebem de Don Bosco i de Mª Auxiliadora segur que serem capaços de portar a terme, entre tots, els objectius proposats per aquest proper trienni.

Mercè Felip

El passat dissabte, 26 de maig, vam celebrar a la parròquia de Maria Auxiliadora la renovació de la promesa dels membres del centre de Sant Boi.

Aquesta celebració va suposar el punt culminant de **tot un curs dedicat a preparar aquesta renovació**. Un curs que començava fent-nos conscients de la significativitat d'aquesta acte, un curs en què hem dedicat tres sessions de grup per treballar aquesta renovació: una primera sessió per recordar la nostra promesa a partir d'algun símbol que conservéssim, una segona sessió per a passar la ITV de la nostra vocació i una tercera sessió per imaginar què serà de nosaltres dins de 25 anys.

Un mes abans de la renovació ens vam reservar un dia sencer de recés. Va ser dissabte 21 d'abril, a Martí-Codolar aprofitant un espai de silenci de les ofertes ELIM. En Pep Alaman i en Miquel Armengol foren qui ens van preparar i animar, amb encert, aquest moment. D'allí va sortir el lema de la renovació: **"No tingueu por"**

Finalment, la renovació de la promesa. Volem destacar la presència i participació activa de la comunitat salesiana i les Llars don Bosco, cosa que li va donar **un color especial de família salesiana**. El record-símbol del dia el va confeccionar la Marta Panisello, muller d'un SC, i consistia en un flascó de vidre ple de sorra del pati dels salesians i flors aromàtiques. A la fotografia estem tots els SSCC de Sant Boi acompanyats pels nostres familiars.

Centre de SSCC de Sant Boi

"L'ordre sense amor et fa complicat."

"L'astúcia sense amor et fa agresiú."

Una vez hecho el discernimiento y convencidos de nuestra vocación como cristianos, hemos querido dar un paso más y comprometernos con el proyecto de Don Bosco; los últimos meses los hemos dedicado a preparar este día de la Promesa para que realmente resaltara lo que era: **una Promesa de dos personas convencidas con un proyecto de vida que lo querían hacer público a toda la comunidad.**

Tenemos que decir que vivimos intensamente la ceremonia la y con mucha emoción por lo que significaba, no el final de una formación sino el principio de una forma de vivir nuestra fe con un carisma, el de la familia salesiana.

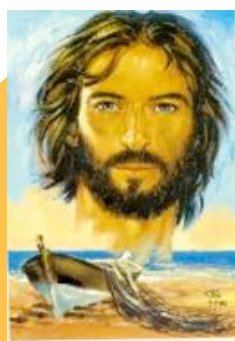
Estuvimos en todo momento acompañados por nuestra familia, el grupo de Cooperadores de Badalona, la comunidad de Badalona y por muchos de vosotros

Que esta llamada del Espíritu que hemos sido capaces de escuchar durante los días y semanas que hacíamos el discernimiento la sigamos escuchando. **Que M^a. Auxiliadora y Don Bosco nos ayuden** y así podamos colaborar en la implantación del Reino.

Muchas gracias a todos.

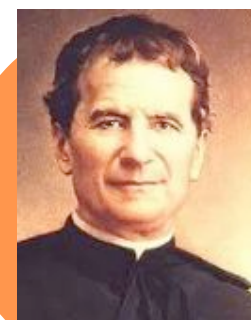
Manolita y Domi.

Centre de Badalona

Queremos compartir con todos vosotros nuestra alegría y nuestras emociones por este momento tan esperado.

Llevábamos cuatro años de formación intensa de la mano de Ramón Fité, al cual una vez más, le hacemos público nuestro agradecimiento, durante los cuales ha habido momentos de todo pero que conforme avanzaba la formación se iba afianzando más nuestro convencimiento de ser Salesianos Cooperadores.

El cap de setmana del 9 i 10 de juny es va celebrar a Madrid la VII Consulta regional de Salesians Cooperadors d'Espanya i Portugal. En aquesta ocasió estàvem convidats, a més dels coordinadors provincials, els vocals de formació i de comunicació dels diferents consells provincials, així com els delegats i delegades.

Vam agafar la maleta i cap a Madrid falta gent.

Dins les diferents activitats i informacions de la Consulta, el Txemari, vocal regional d'informació, ens va presentar el projecte de la seva vocalia.

Vam estar tots d'acord amb la seva proposta i en la importància de conèixer la riquesa d'activitats, reflexions, dinàmiques,de què disposem a les diferents províncies.

La vocalia de comunicació regional té 3 objectius principals:

- Aconseguir més comunicació entre salesians (sdb), salesianes (fma) i cooperadors (sscc).
- Potenciar la web nacional.
- Actualitzar la portada del Butlletí Nacional.

**“Todo lo que no se cuenta
prácticamente no ha ocurrido”**

El dissabte al vespre vam tenir la sort de visitar la **reliquia de Don Bosco** que estava a Parla. Tots els participants a la Consulta vam sortir així de contents a la foto.

Mercè Felip

Durant el passat mes de maig vàrem poder véure a diferents mitjans de comunicació que l'anomenada “**Banca Ètica**” havia **augmentat** la seva **activitat** (major nombre de clientes, de dipòsits, i de préstecs) malgrat l'actual crisi econòmica i financera.

Podem llegir en el butlletí Coop57, una de les entitats de banca ètica que opera a Catalunya:

El cinquè any de la crisi segueix parlant el mateix llenguatge que els quatre anteriors. Tisora i col.lapse, estancament i empobriment, cap cot davant els “mercats” i - consecutivament- rècords històrics d'endeutament, desigualtats i atur. Salpebrats cínicament amb nous rescats bancaris milionaris abonats de nou amb recursos públics. Mentre, alhora i per contra, s'atia la pitjor ofensiva antisocial des del final de la dictadura: en la inèrcia involuntaria de l'economia de casino que tot ho malmet.

Potser ara és el moment de reflexionar, des de la nostra perspectiva de salesians cooperadors, sobre les nostres opcions en aquest àmbit. La banca tradicional és en l'actualitat el model majoritari on gairebé tots tenim els nostres diners o estalvis. Els bancs i caixes “de tota la vida” fonamenten el seu negoci en disposar de capital dels seus clients per generar més capital, és a dir, que els diners generin diners per ells mateixos o amb inversions especulatives. Aquest tipus de banca vol captar els seus clients amb tot tipus de regals, premis, interessos i productes (clars o opacs) . Què ens ofereixen a canvi, una mica més d'interès? Seguretats més o menys fonamentades? I amb quina finalitat? La transparència de caixes i bancs i el productes que ens ofereixen és cada vegada més confusa. **És difícil saber on van els nostres estalvis, quines inversions s'hi fan i quines**

barreres ètiques es traspassen o no. Sembla que tot s'hi val per aconseguir beneficis per a les entitats. Fins i tot, el model de caixes com a entitats que repercutien els seus beneficis en obra social s'esvaeix.

En aquest context, la “banca ètica” és el contrapunt actualment minoritari però en fort creixement. L'objectiu genèric de les finances ètiques i solidàries és la transformació social en positiu buscant realitats més justes, sostenibles i més humanes. Així, els clients d'aquestes entitats no cerquen tant una rendibilitat econòmica per als seus estalvis (que en realitat

és més baixa que en les entitats tradicionals) sinó que **aquests estalvis siguin utilitzats èticament per a projectes de desenvolupament.**

Els principis en què es basen les entitats de finances ètiques son:

- 1) **coherència**, tot destinant recursos econòmics a finançar projectes de clar contingut social;
- 2) **compatibilitat**, és a dir, l'equilibri entre el rendiment financer i el social;
- 3) **participació**, tot fomentant la responsabilitat de les persones sòcies col·laborant en la política de l'entitat;
- 4) **transparència**, de manera que la gestió de l'entitat sigui accessible i pública a través de butlletins, assemblees i memòries;
- 5) **solidaritat**, tot sabent que els diners de les persones sòcies serveixen i contribueixen a una economia més humana i solidària; i
- 6) **reflexió** com a adaptació constant dels valors i principis més justos i prioritaris en el comportament ètic.

La "Banca Ètica" ja és una realitat a casa nostra. Moltes persones i moltes entitats han fet opció ferma per les finances ètiques.

Davant d'aquesta realitat més que emergent, potser és el moment per fer-nos algunes preguntes. Quina pot ser la nostra motivació per portar a terme **un canvi en els nostres models d'estalvi i inversió** en el context de crisi social? Creiem que és un bon moment per preguntar-nos això i reflexionar-ho a nivell personal i associatiu.

Grup Indiana.

Centre Don Bosco (Barcelona Sarrià)

Més informació:

* Coop57:

www.coop57.com

* Triodos Bank:

www.triodos.es

* Fiare:

www.proyectofiare.com

* Fets:

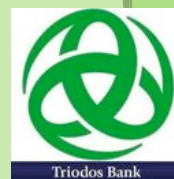
www.fets.org

* Oikocredit:

www.oikocredit.org

* Banca Ètica:

www.bancaetica.cat

Cançons:

Autor: Luis Guitarra.

CD: Todo es de todos (2009)

Desaprender (2006)

Fragments d'aquests CD d'en Luis Guitarra que ens poden fer gaudir i reflexionar.

Per internet trobareu fàcilment música, videos i lletres de les seves cançons.

Mercè Felip

En aquest espai podem compartir aquells materials, pel·lícules, webs, cançons, llibres, imatges, notícies, ... que ens han agradat i creiem que poden ser interessants pels altres. Podeu enviar les vostres ressenyes a mercefrancesc@gmail.com

ALÉGRENSE - PREOCÚPENSE

Están subiendo porque somos Norte,
se están quedando porque "aquí es mejor"...
Entraron sin sellar el pasaporte,
pero trajeron su corazón.

No son testigos mudos, sin memoria;
ni son el lastre de nuestra inflación...
Son parte trascendente de la Historia.
No son problema... son solución.

**Alégrense los que creen en los demás,
los que se dejan por otros la piel.
Preocúpense los que acumulan bienestar,
los que buscan el poder.
Alégrense los que construyen la Verdad,
los que soñaron un mundo al revés.
Preocúpense los que no quieren dialogar,
los que no saben ceder.....**

EN LO PROFUNDO

En lo profundo
no hay nada que no sea sorprendente
y, sin embargo,
bajamos tan a poco y pocas veces.
Acomodamos
el pulso a la presión de la rutina.
Nos distanciamos
del fondo y del origen de los días...
...y no bajamos, y no bajamos, y no bajamos.

**Nos olvidamos del sentido de la Vida,
del propio barro, del primer atardecer...
Y amontonamos un sinfín de tonterías,
buscando en lo que creer.....**

SOIS LA SAL

Sois la sal,
que puede dar sabor
a la vida.

Sois la luz,
que tiene que alumbrar,
llevar a Dios.

DESAPRENDER LA GUERRA

Desaprender la guerra,
realimentar la risa,
deshilachar los miedos,
curarse las heridas.

Difuminar fronteras,
rehuir de la codicia,
anteponer lo ajeno,
negarse a las consignas.

**Desconvocar el odio,
desestimar la ira,
rehusar usar la fuerza,
rodearse de caricias.**

**Reabrir todas las puertas,
sitiar cada mentira,
pactar sin condiciones,
rendirse a la Justicia.**

Rehabilitar los sueños,
penalizar las prisas,
indemnizar al alma,
sumarse a la alegría.

Humanizar los credos,
purificar la brisa,
adecentar la Tierra,
reinaugurar la Vida.....

* Els articles i les propostes publicades en aquestes seccions, són opinions personals i poden no reflectir l'opinió de l'Associació de SSCC.

“Els contes de l'Àngel”: El pozo y los camellos

En las ciudades de los hombres hay fuentes que largan su chorro día y noche. Su misión no es la de abreviar a los hombres de la ciudad. Más bien cumplen con la función de alegrar la vista con su juego de agua en movimiento, y los oídos con su despreocupado murmullo en medio del bullicio. Fuentes que son visitadas por los turistas, hombres que llegan hasta ellas sin sed y con una máquina fotográfica en bandolera.

Abundancia de aguas inútiles, derrochadas frente a hombres sin sed. Armonía de movimientos y colores para entretener a hombres que necesitan gastar su tiempo, porque se han detenido en la vida al quedarse sin metas. Fuentes conocidas por todo el mundo

En la Plaza de San Pedro, compré una vez por noventa liras, diez tarjetas postales con diez fuentes distintas que había visitado en una sola mañana en que no sabía qué hacer. **En ninguna de ellas sentí la necesidad de beber.**

Pero en el país de los nómadas, las cosas son diferentes. En la tierra de hombres en movimiento, con metas difíciles y lejanas, no hay fuentes, sino solamente pozos. **Pozos del desierto, distantes y ocultos bajo la monotonía de los arenales.** Abrevadas en un pozo, hay caravanas que a veces tienen que caminar con urgencia largo tiempo antes de encontrar el más próximo. Y a veces su presencia es tan irreconocible que no les queda más remedio que fiarse del instinto afiebrado de sus camellos sedientos, que buscan rumbos olfateando el viento.

Pero los camelleros saben también que cuando la sed se agranda, comienzan los espejismos. En los cerebros recalentados despiertan entonces las tarjetas postales de fuentes exuberantes y tentadoras que llevan a las dunas donde sólo esta la muerte. ¡Pobre el turista que se adentre en el desierto con su cerebro equipado con postales de fuentes! Probablemente morirá de sed autoengañado, a poco techo del pozo que podría haberle devuelto la vida per que permaneció oculto, simplemente porque su presencia no se manifestaba con los mismos signos que las fuentes para los turistas con las que había equipado su imaginación.

En ese momento los conductores de camellos deben aferrarse a dos convicciones: **que los camellos con más sed son los mejores equipados para encontrar el pozo**, y que la misión de los conductores es hacer lo imposible por **mantener unida la caravana sin permitir la desbandada de los camellos sedientos, ni el rezagarse de los camellos satisfechos**. De lo contrario lo camellos sedientos a lo mejor encontrarán el pozo, pero una vez abrevados se habrán quedado sin caravana, y por ello sin meta, encadenados a morir junto a ese pozo agotado bien pronto. Y los otros, la caravana sin sedientos, habrán perdido con ellos la única posibilidad de dar con el pozo que les habría permitido continuar su marcha hacia la meta.

La eliminación de los inquietos es el suicidio de las comunidades.

Mamerto Menapace, osb

Publicado en el libro La sal de la tierra

Esdeveniments familiars

Des de la publicació de l'últim butlletí s'han donat els següents esdeveniments:

- ★ - Ens ha deixat per anar a la casa del Pare:
- L'Antònia Martos Hernández, esposa del SSCC Jose Luis Baeza del centre de Don Bosco. (13 de maig)

Preguem per ella.

Montse Derch

Parlem amb ...

**Paraules
d'agraïment
i comiat**

Estimats germans Salesians Cooperadors, avui, 16 de juny he participat per última vegada en la reunió del Consell Provincial de SSCC.

Han passat 13 anys des de que la meua Provincial d'aquell moment em va demanar aquest servei. A l'hora d'acabar em dona la sensació que més que un servei ha estat una gran oportunitat per **arrodonir la meua identitat de FMA**. Enlloc de perdre he guanyat. Han estat moltes les hores de nits, de dissabtes i diumenges en las que he tingut la sort de conèixer gent molt ferma i profundament salesiana, que ha sabut conjugar treball, família i Associació d'una manera exemplar. És veritat que ha estat una feina extra al meu horari normal de treball en Escoles, de pertinença a la meua Comunitat, a la meua Inspecció però a l'hora de fer revisió només trobo guanys de tota mena especialment de salesianitat, d'amistats molt fermes i un regal de Déu que no sé si me'l mereixo. També és veritat que he perdut moltes hores de son però... espero recuperar-les ara que tindrè menys feina, ganga de la jubilació, i si Déu encara em dona uns quants anys de vida per posar-me al corrent.

Podeu estar orgullosos de la vostra vocació, és un regal de Déu, de Mª Auxiliadora i de tota la nostra gran Família Salesiana de la que formeu part. Us toca no defraudar mai la voluntat de Déu i tot el que espera de vosaltres la Família salesiana.

Gràcies a tots i per tot. Ens veurem en algunes trobades.

Una forta abraçada

Montserrat Derch
fma

